

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau
administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și recla-
melor, după invoieală.

CAION CHELNER LA CARAGIALE

Junele Caion, convingându-se, în urma procesului de la Jurați, că în literatură și-a greșit cariera, și spre a da o satisfacție autorului *Năpastei*, s'a băgat chelner la Caragiale.

La o masă, Caragiale cu avocații lui, Panu și Delavrancea, prăznuiește triumful adevărului și talentului în potruva kementismului și caionismului, pe cînd Caion îi servește prompt cu halbe fără guler.

Bravo Caionică, iată-te la adevărata ta vocațiune ; la mări mare ! Vedea-te-am țal cu geantă la spate ! Dar să nu te-apuci «să plagiezi» ceva din feigheaua patronului, că iar te pomenești pe la jurați și cu gentila matale poză în albumul poliției !

PROCESUL CARAGIALE-CAION

— Note și impresii luate în galopul condeiului —

Mă duc foarte rar pe la Palatul Justiției. Nimic mai interesant decât furnicarul acela de lume care mișună în sala pașilor pierduți. Sexul frumos predomină.

Impuritatele sunt mai toate venite acolo pentru divorț. Ca să vedesc aceasta amicului—un talentat actor—cu care m'am dus Marți la procesul Caragiale, am făcut următoarea experiență: Tocmai treceai pe lângă noi două cucoane. Ne potrivire de caractere, monșer, zisei eu amicului. Imediat, ca mișcate d'un rezort, ambele impuritate au întors capetele spre noi și ne-au aruncat niște priviri grozav de indignate, pe cari în limba Tirchileștilor le-am tradus ast-fel: «Dă unde o fi știind soro ținău-ăsta pen'ce-am venitără la trebonal?»

După acest mic studiu fisionomico-psihologic și după o mică gustare la bufetul lui Mihalcea, am intrat în baia de aburi care se cheamă sala Curței cu jurați. Am intrat e un mod d'a vorbi. Adevărul e că am fost asvirliti acolo, aproape pe sus, de ghionturile și îmbrințelile mulțimei ce se îmbulzea în jurul nostru ca să se strecoare înăuntru.

Sedința este deschisă.

— Să se introducă C. A. Ionescu-Caion! ordonă președintele.

Privirile curioase ale tuturor se fixează pe banca acuzatilor.

Un jandarm introduce pe un individ cu aerul abrutizat, cu barba neșălată și cu pantaloni creți. Asta să fie Caion? Nu. Din greșeală, jandarmul adusese în sală un alt «intellectual»: pe inculpatul dintr'un proces de omor cu țilharie sorocit să se judece în aceeași zi.

Iată-l, în fine, pe cel-l'alt Caion.

În câte-va cuvinte iată-i portretul: ochi fix, mustață nix, simpatie chix. Aceasta este impresia instantanee. După o examinare ceva mai minuțioasă, te convingi că «impușerul efeb», cum ar zice d. Macedonski, nu e simpatic, dar în schimb e... urât, cum ar zice nu știu care «Mitică». Privirea inculpatului, stinsă și rătăcită, îndreptată spre asistență, pare că spune: «M'afi turbat!», cuvinte pe cari ecoul opiniei publice

din sală le repetă tot în mod tacit: «m'afi turbat!»

Un scurt interogator urmează:

— Caion, ce meserie ai?

— Publicist.

— Știi să scrii?

— Da, răspunde cinic inculpatul.

— E grafoman, completează cineva din sală.

D. Panu se ridică apoi de pe scaun și face semn că vrea să vorbească. O tăcere religioasă se produce. Președintele întreabă:

— Dvoastră represințați partea civilă?

— Da.

— Pofțiți, aveți cuvântul.

— Domnule președinte — zice eminentul avocat în mijlocul atenției încordate a tuturor — vă rog să bine-voiți a da ordin ca...

Respirația auditorului este suspendată. Ce incident important o să ridice distinsul orator? Ce comunicare gravă?

— A da ordin ca — urmează d. Panu — să închidă fereastra-aia de sus că-i un curent teribil aici!..

Vii aprobări din partea d-lor doctori I. Radovici și Haralambie Fundăteanu, cari reprezintă medicina pe banca juraților.

Curtea, deliberând, primește incidentul d-lui Panu, sprijinit cu atita competență de cei doi doctori.

— În sala asta nu trebuie să fie de cît curente literare! șoptește sentențios d. dr. Urechia, în calitatea d-sale de cel mai bun higienist român.

Apoi, d. Magnus Baileanu, din partea lui Caion, cere amânarea procesului pentru ca acuzatul să probeze că a comis un falș și o excrocherie literară cînd a afirmat că Kemeny există.

— Ei ași! replică partea civilă.

— Domnilor, aici nu sunteți la Gambrinus! ripostează violent d. Șonțu.

— Păi dac'am fi la Gambrinus și-am arăta noi! pare că spune privirea scandalizată a celor de față. Dar d. Magnus Baileanu șterge repede impresia acestui moment tragic, lansînd următoarea măreață apostrofă:

— Nu înțeleg graba părții civile d'a se judeca procesul; e de sigur numai pentru că s'a găsit momen-

mul, ca să zic așa, să și verse, mă'n-telegi, iuțea singelui!..

D. Oteteleșanu, alt apărător al lui Caion, cere de asemeni amânarea de oare-ce Caion și-a luat seama: nu mai acuză pe Caragiale că a plagiat după Kemeny, ci după «La puissance des tenebres» a lui Tolstoi.

D. procuror Mumuianu cere ca președintele să ordone aducerea de urgență a contelui Tolstoi sau să i se trimeată o comisiune rogatorie.

— Nu, obiectează d. Șonțu, să se traducă în rominește cartea lui Tolstoi, fiind-că jurații nu știu toți franțuzește.

— Vous l'avez frapé comme la noix dans le mur! protestează indignat unul din jurați, desmițînd energic insinuarea de mai sus.

Curtea, deliberînd, amînă procesul pe Luni.

— Să vedeți — spune cine-va din public — că Luni Caion o să pretindă că Tolstoi este pseudonimul lui Victor Hugo și iar o să ceară amânarea.

....Pe cînd președintele citea decizia de amînare, niște bătăi violente și repetate se auziră la ușă.

— Cine-i acolo? strigă d. Flaișlen.

Aprodul deschise ușa și apără d. I. N. Polichroniade.

— Nu 'ți-e rușine, om bătrîn! îl categorisi d. Flaișlen, în virtutea puterii sale discreționare.

— Mă combate fiind-că sunt antisemit dom'le, bombăni d. Polichroniade, și el e pentru suprimarea articolului 7!

Coco.

O EXPLICAȚIE

Nimeni nu se domirește de ce guvernul liberal nu vrea să facă o convenție de extrădare cu America, pentru ca justiția noastră să poată pedepsi pe casierii delapidatori.

Explicația am găsit-o noi.

D. Sturdza, cum e d-sa nevrinos, se supără foc cînd aude că i se amintește de fosta d-sală trădare.

Or, dacă s'ar vota o asemenea convenție, toată lumea ar putea spune d-lui Sturdza că este un ex-trădător.

SFATURÎ UNUI PRIETEN

Îmi scrii că ești descurajat,
Că nenorocu,-amice,
Prin visurile-ți a intrat
Ca bila 'ntre popice.

Și toate ți le-a doborât,
N'a mai rămas nici «dama»;
Ești trist, sătul pină în git,
Aproape să-ți faci seama.

Cu aer de biruitor
Maschează al tău plictis,
Privește lumea sfidător;
Altminterea... vae victis!

În rupta vechie hain'a ta
Fă curte la cucoane,
Drapează-te ca'ntr'o manta
De prinț cu milioane.

Fă glume, scoase toate din
Vr'un almanah celebru,
Pe cînd stomacu-ți ce nu-i plin
Suspîn'un marș funebru.

Mizeria cu care lupți
N'o spune nimănuia;
Să nu-ți vadă nădragii rupți,
Căci alt-fel... aleluia!

Să nu te plingă!... Mila lor
O vei simți, amice,
Peste obrazu-ți simțitor,
Ca lovituri de bice.

Cînd, în sfîrșit, va fi să cazî,
Ucis de sărăcie,
Să pari ca acei falnici brazi
Trîntiți d'o vijelie;

Iar nu ca lemnul putrezit
Al șandramalei care
D'un vîntisor s'a prăbușit...
Cazi demn, cazî în picioare!

Tarascon.

O MICĂ RĂFUIALĂ

Un cititor ne scrie întrebîndu-ne că ce-avem noi cu ziarul «Dorobanțul» și de ce nu ne ocupăm de lucruri mai inteligente.

Răspundem:

Pentru că după cum antisemiții franțuzi zic «La France aux français», tot ast-fel am dori ca presa romînească să fie a gazetarilor.

Or, mare parte din ziarele noastre au încăput pe mina unor antreprenori cari desonorează meseria condeiului.

«Dorobanțul» ni se pare nouă că înfățișează prototipul unor asemenea gazete de speculă.

E prost scris, e lipsit de ori-ce scrupuri

profesionale și comite o înșelaciune patentă cînd pretinde că este organul partidului conservator de sub șefia d-lui Carp.

Că-i prost scris, am putea dovedi cu sute de citații din proza spanachidistă a acestui «Dorobanț» care o li avînd pene la picior și pene în frunte, — cum zice Alexandri — dar pana pe care o ține în mină nu face nici două cepe degerate. Două-trei exemple de-o cam dată:

Am arătat într'unul din numerile precedente ale «Zeflemelei» că un conțopist pe care jupun directăr di peste «Dorobanț» l'a însărcinat să se ia la întrecere eu spiritualul Mitică al lui Caragiiale, iscălește «Rigolo», bine cunoscutul pseudonim al regretatului Anton Bacalbașa. Prima necinste gazetărească. A doua necinste pe care o făptuește falsul Rigolo este cînd dă drept ale lui următoarele versuri:

In chinul meu cazon și-aprîns
Să am putere eu
Ași pune mina pe nădragi
S'arunc în Dumnezeu.
Of și aoleu!

Inșipidul Rigolo, apropiîndu-și aceste versuri, săvîrșește un mic furt în dauna d-lui C. Mille care le-a tipărit de mult în volumul său *Dimu Milian*. Recunoaștem însă că strofa așa cum se găsește în volumul d-lui Mille e mai bună de cit a lui Rigolo care-a schimonosit-o prost.

Mai notați că sus citatele versuri pretinsul Rigolo le pune în gura d-lui general Manu, despre care anunță că ar fi scris un volum de poezii. Imitație neroadă după colaboratorul nostru Tarascon care a atribuit lui Dom Paladu cunoscutul volum de versuri «De inimă albastră»!

O mostră de stil conțopistăresc este și următoarea informație din «Dorobanțul»:

«Atragem atențiunea d-lui jude al ocolului IV București din Capitală, contra manierii, cum știe să primească acțiunile grefierul d-sale, acțiunile de dare în judecată, precum și a modului cum știe să dea explicații imprecizațiilor».

Stilul ori-cărui notar de sat e înfinit superior:

Dar, cînd conțopistul devine liric, stilul lui are și mai mult haz. De pildă:

«Giurgiul este un mic orașel de provincie așezat la fărîmurile pitorești ale Dunărei albastre. În acest oraș, în care pină acuma domnea ca un stăpin absolut d. V. Epurescu»...

Într'un articol politic să strecoară această frază spanachidisto-geografică «Giurgiul este un mic orașel așezat pe fărîmurile pitorești ale Dunărei albastre», e de un gust delicios!

Iată acum și o pildă de modul cum prostia face tot-de-auna excelent menaj cu lipsa de bun simț:

«Din lumea literară și artistică a Capitalei au asistat la vernisagiul d-nii Al. Vlahuță, N. Petrașcu, C. Stăncescu, I. Bacalbașa, Al. Antemireanu, St. Petică și alții».

E vorba aici de expoziția de la Ateneu a societății «Tinerimea artistică».

Cum vi se pare: Al. Vlahuță lingă St. Petică?! Oh, domnule Petică, ți-ai dat rău de tot în petic.

Alfăm că «lumea artistică și literară a

Capitalei» va intenta proces de calomnie prin presă «Dorobanțului» care l'a vîrit pe d. Petică unde n'are ce căuta.

...Am spus la începutul acestui articol că «Dorobanțul» e lipsit cu totul de scrupule profesionale.

O probă:

Într'o zi a publicat o informație prin care tam-nesam, injură pe directorul Băii Centrale, instituție pe care d. Petică nu prea o cunoaște.

Ei bine! a doua zi, «Dorobanțul» publică la pagina patra un anunț prin care recomandă cititorilor Baia Centrală. Ce ziceți de acest «groise gheșeft» al lui jupun directăr?

Într'altă zi, «Dorobanțul» a insudat pe d. avocat V. Miculescu. La pagina patra a publicat apoi un anunț al d-lui V. Miculescu. Nu miroase asta nițel a șantaj?

Cu d. V. Miculescu chestia e și mai complicată. D. Miculescu, toată lumea care se ocupă de politică știe, este membru al grupării d-lui Carp. Numai «Dorobanțul» care se pretinde ziar carpist habar n'avea, și i-a tras d-lui Miculescu o injurătră trif numără unu.

Încă o dovadă că «Dorobanțul» nu cunoaște partidul al cărui organ susține că este, e și următorul fapt:

Vorbînd de consfătuirea conservatoare de la Giurgiu, «Dorobanțul» trece printre «fruntașii noștri politici», imediat după d-nii C. Olănescu, N. Filipescu și C. C. Arion, pe d-nii P. Dumitriu și N. Hiotu.

Iarși, toți bucureștenii cari se ocupă de politică, știu că d. P. Dumitriu, fost inspector de poliție și cunoscut sub denumirea familiară de Pitache, este un om prea cum se cade, dar în acelaș timp prea modest pentru a voi să fie *ena mu che ena su* cu d-nii Olănescu, Filipescu și Arion. De asemenea d. N. Hiotu este un foarte tînăr avocat, băiat gentil spun cei cari-l cunosc, de viitor zic alții, dar — asta suntem siguri că o recunoaște însuși d-sa — nici de cum un fruntaș al partidului conservator. «Dorobanțul» l'a confundat cu d. Costică Hiotu, fostul deputat și autorul mai multor remarcabile articole financiare publicate în «Epoca».

«Dorobanțul» însă, cum mai spuserăm, habar n'are de toate acestea, pentru că nu este gazeta partidului conservator, cum nu e «Zeflemeaua» organul autorizat al lui Li-hung-Ciang.

Dacă se dă drept ziar conservator, e numai pentru a-și face jupun directăr micile treboare negustorești.

Atît aveam de răspuns cititorului care ne-a trînes o scrisoare mirîndu-se că de ce ne ocupăm de fleacuri.

Nu-i fleac chestia «Dorobanțului» și a altor gazete de acelaș calibru.

E chestie importantă pentru noi gazetarii și ne mirăm cum «Sindicatul Ziaristilor» nu se amestecă pentru a nu lăsa ca prestigiul presei romînești să cadă atît de jos.

Un gazetar.

NOUL MINISTRU LA STAMBUL

Gazetele politice afirmă că Sultanul nu agreează pe d. Al. Em. Lahovari, numit de curind ministru la Constantinopol.

Știrea este exactă. Ni se spune că Sultanul a declarat :

— Dacă-i vorba să se numească unul de la «L'Indépendance Roumaine», mai bine-l agreez pe Claymoor.

SINUICIDERILE DEMOAZELOR ȘI OFIȚERIEA

Am luat de cit-va timp obiceiul ca, de cite ori cumpăr cite un ziar cotidian, cu ultimile știri din lumea întreagă și mai ales *Universul*, să-l rup imediat în două, așa în cit să opresc pag. 1 și a 2-a, iar a 3-a și a 4-a să o distrug, fără măcar să-mi arunc ochii la *Mica Publicitate* ce-mi e uneori tare simpatică.

Veți fi foarte curioși, sunt sigur, să știți ce anume mă îndeamnă la acest act distructiv, adică să rup ziarele în două și dorifi să aflați cauza, scopul său motivul.

Nimic mă simplu.

Nu mă voesc să citesc pagina treia din ziare, care de obicei cuprinde mai toată numai : «Otrăvirea D-rei X.», «Groaznica sinucidere a D-rei Y.», «Tragica omorire a D-rei Z.», și așa mai departe, diferite omoruri, sinucideri și otrăviri, care mai de care mai teribile și îngrozitoare, după cum are gust măi fistichiu, să o boteze reporterul.

Au ajuns atit de dese aceste acte disperate, și măi ales la sexul slab, în cit nu e zi lăsată de la D-zeu să nu citești prin cotidienele noastre descrierea sinuciderii cutărei sau cutărei d-șoare, din cauza afurisitei de dragoste, din cauza afurisitului de Cupidon.

După cum reporterul e măi bogat în fantesie sau nu, așa apare în păr măi pe scurt sau amănunțit, darea de seamă a acestor tragice evenimente, ce pune populația din centru, bez pe cea mărginașe, pe ginduri pestrife.

Precum a ajuns ceva epidemic, *slinga 'n prejur* și dispariția în America a casierilor din țara Rominească, tot așa și cu sinuciderile sexului slab, cu deosebire că pe cind cele măi sus sunt săptămânale, acestea sunt zilnice.

Poate mulți ca și mine și-or fi pus întrebarea : ce este cu atitea tragice sfirșituri ale debilelor noastre demoazele ?

Nu voesc să citez nume proprii, căci sunt indetul cunoscute tutulor, nici să amintesc despre fuga d-rei S. sau R. cu ofițerul P. M. sau L. D., la Brăila sau Tulcea; acest L. D. sau P. M. puțin ne importa de este ofițer de infanterie, de cavalerie, de artilerie, sau de pesnefi, destul că are trese, chipi și cisme, aceste articole de hăinărie, ceaprazărie și pielărie, cari amțeșc capul bietelor fete.

Dacă am căuta la baza măi tutulor me-

lodramelor amoroase, am auzi zăngăniri da pintenii și de sabie, și am vedea trese ofițerești, ceea-ce denotă că militarii sunt un pericol teribil pentru bietul sex feminin.

N'ar strica nici bieții ofițeri intru nimic, că doar cu sila nu răpesc fetele, măi ales că toate acestea sunt din cele măi instruite și destul de inteligente, dar ceea ce le zăpăcește muntea nu's figurile lor extra-estetice, ci purdalnicele de trese cusute pe tunica garusită cu nasturi măi de metal galben, pantalonii cu vipușcă roșie, sabie și pintenii.

Iată magnetul !

Dacă am desbrăca pe foarte mulți din ofițeri de uniforma împoțonată și i-am îmbrăca ca pe noi ceștia țivili cu un costumaș sacoi de la «Englezul romin», cu o pălărioară lioneză și le-am atirna o lavalieră a la Krüger la git, mulți n'ar putea «să traducă» nici pe o modestă fată de la Regie.

Cunosc pe o doamnă care, căsătorită c'un ofițer, a trăit ciți-va ani în cea măi dulce armonie cu alesul inimei ei, dar, întimplindu-se ca el să-și dea dimisia din armată, și rămânind țivil pentru cite-va luni, care imi fu mirarea, auzind că dă divorț.

— Nu măi pot trăi cu el *ma chère* — spunea unei prietene — nu ne potrivim de loc la caracter și apoi acum ca țivil mi se pare nu știu cum, așa de anost... că trebuie să dau divorț.

...Înțeleg ca popoarele indigene din centrul și sudul Africeii, pe la Simpopo și Zambez, să fie captivate de lucirea și strălucirea cioburilor de sticlă colorată, pe cari le atirna de urechi și de brațe, ba chiar și de nas sub formă de cercei, inele și alte garnituri, ca să epateze pe vecinii lor prin aceste podoabe, ce scinteiază la razele solare, dar nu înțeleg, ca niște țivile din Europa să aibă o meteahnă analogă.

Nu zic că strică sau sunt vinovali gentili noștri ofițeri, cari n'au ce face, așa fiindu-le portul, dar sexul, sexul slab, e de vină; de ce se lasă a fi ademenit de firețuri și de pintenii, ca africanii citați măi sus? Să se gindească veșnic la soarta bietelor musculițe bulevardiste arse de căldura lămpilor electrice.

Probă că tresă și galonul au o mare influență în dragoste, chiar și în mahalale, să vă citez un caz autentic, petrecut chiar cu sub-semnatul.

Acum vre-o ciți-va ani, pe cind imi făceam stagiul ca voluntar bacalaureat, într'un regiment de artilerie, întorcându-mă pe inoptate spre domiciliul meu de student, așezat într'unul din cartierele măi lăturalnice ale Capitalei, zăresc în apropiere de casă, în Popa Nan, un incendiu puternic.

Mă dusei imediat într'acolo, deși era tirziu și mă puteam întilni cu vr'un corp de patrulă, măi ales d'ăia îndrăciți de la jandarmii călări cari te umflă cit ai clipi și te toarnă la comenduire să dormi pe rogojină cu ploșnițe; mă dusei cu curaj,

căci posedam un *Bilet de voe permanent la ori ce oră din zi și din noapțe*.

Lume destulă se adunase să casegura.

Cum ora era tirzie, aproape miezul nopței, și mulți se sculară din somn la strigătul de foc, neavind răbdare să se măi îmbrace, eșise la spectacol, care cum se găsisse în așternut, aproape măi toți în cămășile de noapțe... de! ca la mahala.

Localizindu-se incendiul, fie-care cetățean se retrase spre cuibul lui, reflectind asupra cauzelor ce au dat naștere acestei nenorociri.

Eū, găsind o fetișcană de prin partea locului, asistentă ca și mine, (țiu să vă spun că, nu era în cămașă ca cei-l'alți, era îmbrăcată *comme il faut*), intraram la moment în vorbă și, venind spre casă, din una din alta, ca tinăr și apărător al patriei, începusem *atacul* bruscat a la Fonsouer.

Abia făcuram ciți-va pași pe strada Mezet, cind de-o-dată văd o femeie, ieșind dintr'o curte și la insoțitoarea mea și ia-o la pumni zicindu-i :

— Na! firai a dracului... na! na!... să te saturi de foc, să te saturi de hamur, bātu-te-ar maica Domnului... umbli cu toți soldațoi... barem nu era *grad* !

Fata n'a zis nici cire și în ghionturi, au dispărut în curtea de unde eșise, iar eū mi-am urmat drumul plouat. Cum vedeți dar furia mahalagioaică, indignată de *hamurul* ficei sale, nu era atit de mare că o vedea c'un militar, dar era revoltată că nu era *grad* acela ce o insoțea, cum s'ar zice n'avea *galoane* sau *trese*. *Tresa* d'ar fi fost, sau măcar două *galoane* pirlite de lină galbenă, poate că nici nu o lua la pumni, nici nu o ocăra; ar fi amuțit și, de! măi știți, măi poștea în casă la vre-o dulceață, cafea sau alte delicatose.

Un efect iresistibil, deci, produc *galoanele* și *tresele* asupra majorității sexului slab și ar trebui găsit un remediu puternic în contra acestui flagel.

Se svonea măi acum cit-va timp că militarilor li se vor spori solda și li se vor simplifica uniforma, suprimindu-se *tresele*.

Uf! ce bine ar fi în întreaga țară.

Cite mame și ciți tați cu fete codă-nace n'ar bine-cuvintă acest fericit eveniment, menit a aduce liniștea la pensi-oane și în familii, și ar da acatiste și pomelnice la biserică pentru odihna sufletului născocitorului.

Terminind acest articol, declar că nu sunt anti-militar, din contra, iubesc breasla veselă și atractivă a militarului pur-sang, dar să măi inceteze sexul delicat cu atita dragoste față de dișii. Jos monopolul cazon în materie de inimi țivile !

Slavă Domnului, sunt destui țivili în lumea asta lungă și lată, cari ar putea foarte bine să îndeplinească același *sirviciu interior* ca și militarul.

Costache Modestu

EPIGRAMA

Un răspuns

Celor ce pretind că Sbierea —
Trubadurul — scrie prost,
Le pot spune că poetul,
Scrie cu... mașina Yost!

Puterea credinței

Evlavios e neica Rică
Și prea cucernic — peste fire —
E 'n stare numai dintr'o vorbă,
Să 'nalțe... cruci și-o... minăstire!

Chic.

POSTUL

Geneza postului. — Ce este postul. — Expresia
d-lui Tache Giani. — Postul și muzica. —
Adevăratul post.

Fericirii părinți ai bisericii noastre autocefale au fost foarte prevăzători. Apreciind, cu drept cuvânt, cât de mult desfășurările lumesci depărtează spiritele de la austeritatea celor sfinte, dinșii au avut cucernica grijă, ca în anumite epoce ale anului să oblige pe drept credincioși, la penitențe care să le purifice și spiritul și corpul, îndreptându-i pe calea rugăciunii și a pocăinței.

Așa au fost create posturile.

Căci, firește, sfinții părinți au știut dintr'o profundă experiență că curățenia sufletului stă într'o strinsă legătură cu aceea a stomacului; că regalind pe cel din urmă prea mult, să imoace idem aripile celui d'intăi, — și cum flagelațiunile corporale externe sunt oprite de liberala noastră biserică, — s'a hotărât flagelarea internă, prin punerea la penitență a acelui organ în virtutea căruia și pentru care se desfășoară întreaga problemă a luptei pentru existență: stomacul.

Ce este postul?

Un suprimat ar răspunde — vrabia mălai viscăz — că este paradisul pierdut, iar un pravoslavnic, că din contra este calea pentru a-l câștiga; d. Sturza, luat repede, ar declara că posturile sunt niște sinecure, și d. răspositul Dragomir, întrebat ce post este mai preferabil, n'ar ezita să spună că acela al... Casei Bisericilor.

Dar acestea nu sunt de cit niște calambururi de care, dacă un răutăcios ar zice că sunt sleite, noi ne-am grăbi să ripostăm că au însă cruce de arde. Adevărata caracteristică a postului o găsim în celebra expresie a d-lui Tache Giani, lansată prin defunctul veteran *Românul*. Ce șgomot a făcut atunci chestia *diapazonului fasolei!* E vorba d-lui Giani.

Și iată definiția gata. Postul? Acea epocă a anului în care «fasolea se ridică la un mare diapazon».

Postul președinte al Camerei liberale, încăput pe mina umoriștilor de pe vremuri, a neglijat să continue studiul său asupra proprietăților muzicale ale fasolei; poate ar fi găsit ea această legumă are notele ei distincte, un portativ și o chee specială în care *fa, sol e*. Se mai poate ca nenea Tache să fi făcut o fină aluzie —

care fie zis în treacăt cam de departe miroase... a spanac — la alte proprietăți ale cucernicului aliment. Or cum, vorba va rămâne.

De alt-fel, conține un adevăr. Cine poate tăgădui că nu fasolea este principalul element al postului? A posti fără fasole este tot atit de straniu ca a minca fără să bei, a citi «Dorobanțul» fără să dormi, a asculta pe Macabronski fără să flueri.

Dacă fasolea ridică greul, de ce nu s'ar putea spune că și tonul? Și de ce nu s'ar susține chestia «diapazonului» cind cu toții știm că tonul face muzica? Problema se simplifică; — am putea zice chiar că se ușurează.

În adevăr, domnilor, dacă e vorba să facem studii asupra influenței cometelor în evoluția economică, de ce n'am face și asupra aceleia a postului în muzică?

Motive și chiar leit-motive sunt destule.

De-o pildă, oameni de știință — le trecem numele sub o prudentă tăcere — afirmă că nutrirea cu fasole, varză acra, praz și cele-l'alte, îngroașe vocea. Ce concluzie se poate trage din această premisă? E clar. În timpul postului va crește într'un mod simțitor — ba încă cum! — numărul baștililor.

Aci e locul să restabilim un adevăr filologic.

S'a zis, cu dreptate, că în îndelungatele posturi anuale, evlavioșii sunt supuși la o adevărată canonadă. Cuvintul acesta însă a fost interpretat greșit. Unii zeflemişti — și după dinșii mulți — au vrut să-i dea înțelesul pe care această expresie îl are în termen militar, — neologism introdus în limba noastră de la cuvintul francez «canonnade» tragere de tunuri. Aceasta tot pe motivul diapazonului muzical al d-lui Tache Giani, — ceea-ce ar indica un capitol special în cercetarea influenței postului asupra muzicii — spun susținătorii teoriei.

De și în principiu partizan al studiului de care vorbeam, totuși, în numele adevărului și bune-cuviințe, subscrisul protestează contra acestor insinuări false și scandaloase.

Dacă se afirmă, și repetăm, cu foarte mare dreptate, că postul obligă la o întinsă canonală pe drept-credincioși, aceasta este pentru că posturile sunt preserise de canoane, și fiind-că se mai zice că sunt un adevărat canon, de acolo s'a format și expresia de canon-adă.

* *

Cu această parantesă, pe care ne grăbim să o'nehmim, ne apropiem de sfârșitul primei părți a lucrului ce ne-am propus. Am stabilit, credem, una din esențialele caracteristice ale subiectului de care e vorba. Căci, firește, ancheta noastră nu se preocupă de postul la cucernicii cu caracatiță și scordolea, minătărci, scoici, meleci și alte molușce, dulci la mincare și sărate la preț. Asta înseamnă să măninci mai dulce'n post de cit în dulce, adică să fii înalt prelat, aristocrat care ai oroare de fasole, dar te fasolești, sau persoană cu ceva rente și cupoane.

Aceștia sunt minoritatea, care contează tot atit de puțin ca și'n politică.

Noi ne «coborim în straturile numeroase ale bravilor evlavioși pentru cari «crucea de arde» este o tradiție, zeama de varză o lege.

Asta este adevăratul post, cel bătrinesc, care ridică acțiunile societăților mai mult sau mai puțin... pneumatice și care, pe vremuri, cind nu se obicinuiău hirtile de aprins prin casă, apa de Colonia or cloratul de potasiu, a inspirat poetului Hristache Basma nemuritoarele versuri:

Bate vintul și adie
Și mi-aduce miros mic.

Punct și va urma.

Graur.

O ȘEDINȚĂ DE SPIRITIZM

— Comedie originală într'un act —

Persoanele: Titi, baiat de 16 ani.

Mme Elena Dornescu, văduva, mama lui Titi.

(O odaie simplu mobilată: în mijloc o masă mărișoară cu un picior, acoperită cu o covetură care ascunde toată masa pînă la podele. Pe masă o hirtie circulară — avind alfabetul pe margine — și în mijloc un pahar mare. Seara pe la 8).

Titi. (*Săde trîntit într'un fotoliu și bate nervos din picior*) Oh! cit e de nesuferită mama... ce idei de la 48... de un ceas mă rog să-mi dea trei franci și nu-i chip să-i scot... fără bani nu pot merge nicieri... (*să uită spre masă*) A!... o idee minunată... Madam Popescu a învățat pe mama să facă spiritizm... las că-i dau eu spiritizm... mă răzbun eu... (*să vîră sub masă și se ascunde perfect*).

Mme Dornescu. (*întră agitată, imediat ce Titi s'a ascuns*) O! Doamne!... Doamne!... cit sunt de nenorocită... (*să așază pe un fotoliu ascunzîndu-și fața în batistă*) mă omoară băiatul ăsta (*să scoală îndreptîndu-se spre masă*) o să chem spiritul bărbatului meu, să mă mai consoleze puțin (*pune degetul pe buza paharului*) Apari spirite... ai apărut?

Titi (*sub masă cu vocea schimbată*) Da... ce poftesti de la mine?

Mme Dornescu. (*retrăgîndu-se puțin*) Par'că Popeasca spunea că spiritul nu vorbește așa...

Titi. Eleno! Eleno! ce vrei?

Mme Dornescu. Sunt nenorocită de cind m'ai lăsat (*plînge*).

Titi. Toate astea fiind-că chinuști pe Titi... dă-i tot ce-ți cere și vei fi fericită...

Mme Dornescu. După ce că nu mi'ai lăsat nimic, mai pretinzi să fac și gusturile lui Titi? (*Titi pufuește de ris*) Iți vine să rizi acum?...

Titi. Dar nu rid eu... ride Domnul Napoleon care joacă poker cu Bismark.

Mme Dornescu. (*emoționată*) Tot joci cărți Georges? n'ai pierdut destul cit ai fost în viață?...

Titi. Ia ascultă Eleno! nu mai plictisit destul cit am fost lingă tine... nici acum nu mă lași în pace?...

Mme Dornescu. Te rog, Georges, nu mă juca cărți... o să dai și hainele de pe tine și ultimul ban ce ți-am pus în sicriu...

Titi. Slabește-mă... ieși afară...

Mme Dornescu. Ba ieși tu... Titi aruncă paharul cu mîna și îl sparge — ea rămîne incremenită).

Titi. Așa și-e vorba... (*ridică masa în sus, făcînd șgomot mare și mișcînd'o prin odaie*). Mme Dornescu cade leșinată pe fotoliu; Titi profită de ocazie și eșind, de sub masă, fuge afară, în timp ce cade cortina).

Iași

Casto.

STROFE ȘI APOSTROFE

CONCLUZIA CONDAMNĂRII MESERIAȘILOR

V'au condamnat, meseriași,
Spunînd că sunteți rele poame;
Ah, hoților de păgubași,
De ce v'ați plîns că vă e foame ?

Ați dat cu pietre și v'au dus
Pe banca hoților sinîștri;
Pe alții, cînd au dat, i-au pus
Să stea pe banca de miniștri.

Chiar Iliescu Aurel
A spus c'a dat cu cărămidă,
Și'n parlament trimis fu el—
La temniță'n loc să'l închidă.

Cînd veți eși din Vacărești,
Nenorociți, bolnavi, în sdrențe,
Să profitați—incumînțiți—
D'aceste trist'experiențe.

Rindea, mistrie, calapod,
Nu mai fac azi două parale,
Ci doar ciomagul cel cu nod
Al luptelor electorale.

Proceșul de la tribunal
Învățămînt deci să vă fie:
Cu munca azi crăpi în spital
Său putrezești la pușcărie.

Azi fiți Toboci, Ulmeni, Jagheți,
Fiți Olanții și Foloștine,
Fiți Ciocanelli și Berecheți,
De vreți ca să vă meargă bine.

Cyrano.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Bacău

Ridendo castigat morēs...

Port în sufletul meu cea mai profundă venerațiune pentru sexul slab, și cea mai delicată atențiune pentru slăbiciunile de ambe-sexe.

Sînt silit a face această solemnă declarațiune în urma procesului de intențiuni ce ne-a intentat distinsa doamnă N. I. C. punînd la crudă încercare stilul epistolar ilustrat de biata doamnă de Sevigné...

Nobilul scop al cumpărării unui piano pentru sala palatului municipal este foarte laudabil de sigur, dar... *noblesse oblige*...

Sînt foarte incredîntă că distinsa d-nă N. I. C. cunoaște proverbul d-lui poet Ghiță Marinescu, că și „zidurile au urechi“. Vai! Ce n'ar spune pereteii dacă ar putea articula și ei măcar ca „tinerii cari, cum spune Ghiță M., cu talentul lor în mugure ce se dezvoltă“, dau concurs la primăvărata foaie de la Mărgineni.

Foaia de la Mărgineni? Nu știți ce este foaia de la Mărgineni?

Mă prînd că socotiți foaia de la Mărgineni vre-o nouă speță de spanac... vre-un nou zarzavat de talent în mugure ce se dezvoltă...

Vă înșelați amar!

D-voastră credeți pe semne că de cînd cu conflictul bulgăresc se fac numai grădinării la sate pentru a lupta economică la înlăturarea unui pericol național?

E ridicol! Ce, domnilor, cu zarzavat umblați a lupta în chestiunea națională?!

Cu zarzavat? Nu! De o mie de ori nu!

Faceți audiții muzicale, tineți conferințe naționaliste, faceți clăci cu elevele școalelor profesionale... Iată armele, că doar nu veți zice că bietele fete de la școlile profesionale trebuie să stea toată ziua tot pe ac și foarfece! Doar nu sint croitorese! Asta e rușine! Asta nu e național! Asta s'o facă ovreicele, nu fetele romînilor!

Și d-na N. I. C., autoarea unei alte conferințe

„înălțătoare din punct de vedere al sentimentului național înțelept“ — după cum ne asigură d. Ghiță Marinescu — a indicat fetelor de la școala profesională, scena în locul atelierelor. Ast-fel ori-care doritor a-și dezvolta gustul artelor frumoase poate vedea la audiții eleve costumate naționalicește pentru a ofeii instinctul rasei latine și a lua mai curînd Transilvania...

E cam lungă această digresiune..

D-voastră doriți poate să știți cu tot dinadinsul ce este în adevăr foaia de la Mărgineni? Este... este... „Doina... doinelor“, ecoul audițiilor muzicale și organul acreditat și pe credit al d-lui poet Ghiță Marinescu.

Această primăvărata foaie, profitînd de îndulcirea lui Faur, da la iveală numeroase producțiuni și în special publica dîzertațiunile de la „audițiile muzicale“. Este foarte populară de și nu este încă atît de răspîndită... totuși promite a se dezvolta neconținut pe ogorul, etc. etc.

Ce vrea foaia?

Vom înțelege îndată din următoarele trei „vestiri“ ale direcțiunei d-lui poet Ghiță M. Iată: „tinerii începători și cu talent se pot avînta... la revista noastră și-i vom încuraja cu multă bună-voință“. Alta: „mulțumim d-nei X. care ne-a achitat abonamentul chiar de la început făcîndu-ne mare încurajare“.

De ce este pasionată foaia? De: „... primim cu cea mai mare plăcere articole referitoare la palpantă chestie despre emanciparea femeii“, etc., etc.

Cum vedeți, chestiunea femeii preocupă în special și pe nobilul domn poet G. Marinescu căruia în adevăr-i se da mare încurajare. Ast-fel „în chestia feminista“ d-na N. I. C. da un prețios concurs organului d-lui poet.

Ascultați, vă rog, pe doamna conferențiară care a urcat treptele Ateneului Romîn din capitală:

„Doamnelor și domnilor,

Una dintre preocupările ce agită lumea azi, este chestia feminista. Evoluția chestiei e mai puternică de cit se crede în aparență. Feminismul devenind o importantă chestie socială, complica pe toate cele-lalte chestii, în cit forțamente îi dau din ce în ce mai multă atenție alți bărbații de stat cit și economiștii“.

„Dar încă foarte mulți se întreabă: Ce este feminismul?“

Ce este feminismul?

Dacă atît bărbații de stat cit și economiștii îi dau din ce în ce mai multă atenție, atunci de sigur că această chestie complica pe toate cele-lalte chestii...

That is the question!

Fiînd-că... ori ești bărbat de stat ori nu ești economist și vice-versa căci alt-fel se complica chestia care complica pe toate cele-lalte chestii!

That is the question!

Între altele d-na N. I. C. constată marea nedreptate ce se face fetelor că nu au dreptul a frecuenta liceul. Dacă fetele ar avea acest drept, ar sta pe lingă părinți, educatori naturali și nu ar mai fi internate în institute unde se da importanță numai educației științifice și se neglige sentimentele, căci cum spune d-na N. I. C. *Renan* zice că omenirea suferă mai mult din lipsa de cultură sufletească. Și pentru a da nota culturalei d-sale, distinsa conferențiară reproduce, după catalogul Hachette & Comp Paris, numele autorilor de aceeași părere... ea: Guyau, Tolstoi, Brandès, Taine, Thackeray, Smiles, Twain, John Stuart Mill, Börnes, Platon, etc., etc., etc., etc.

și alții căror... le cerem scuze că nu le putem da numele din cauza lipsei de spațiu.

Vorbînd „în chestia feminista“, d-na N. I. C. are ocaziunea de a comunica publicului că a urcat treptele Ateneului din capitală și că primînd o invitare de la Academia de muzică și declamație din București i-a inspirat și d-sale ideea audițiilor muzicale la Bacău.

„La apelul MEU, zice d-na N. I. C., de a se aranja aceste audiții, locuitorii din Bacău, cari în tot-d-a-una au fost antemergători (o serie de complimente) MI-au răspuns cu multă bună-voință, dînd tot concursul posibil, pentru care țin a le exprima viile MELÉ mulțumiri, în numele săracilor etc. etc.“

„La apelul MEU, zice d-na N. I. C., de a se aranja aceste audiții, locuitorii din Bacău, cari în tot-d-a-una au fost antemergători (o serie de complimente) MI-au răspuns cu multă bună-voință, dînd tot concursul posibil, pentru care țin a le exprima viile MELÉ mulțumiri, în numele săracilor etc. etc.“

Sperăm că locuitorii din Bacău vor merge

și mai departe cu devotamentul răspunzînd la apelul D-nei N. I. C. Se vor abona la „Doina Doinelor“ unde „ori-ce tînar se poate avînta“ ast-fel ca foaia patronată de neobosita doamnă să fie la dispozițiunea și a copilelor ce trebuie să-și formeze educațiunea sufletului. În această foaie se găsește „în chestia feminista“, subiect foarte interesant, conferința ținută la a IV-a audiție muzicală de Dna Nelli I. Cornea și se poate gusta un foarte variat și bogat material folcloristic.

Iată cite-va din perlele literaturii populare romine pentru a se gusta cit mai mult de acci cari au nevoia educațiunei sufletești prin audiții muzicale și ecoul lor „Doina Doinelor“:

„Țigan afumat
„În cui acățat!“

„Venși la noi
„Și țî-i pusei dinapoi!“

„Usturime cu durime
„Cînd o pune-i pare bine!“

Aceste rînduri sînt publicate ca „Ghicatori“ din popor. Se cunoaște spiritul sarcastic al rominului și echivocul vorbelor de clacă. Cimiliturile de mai sus se spun la scărminat de lînă cînd flăcări vor să rozească fetele...

Nu e de mirat însă că cimiliturile de la șezători populare se popularizează la șezătoarele de audiții... Și le șade minunat de bine acestor cimilituri de maaare importantă folcloristă cînd coloana de alături combate în chestia feminista!

Iată foaia de la Mărgineni, iată rezultatul cultivării sentimentelor prin audiții muzicale...

Apropo: Acum un an sau două, distinsa d-na N. I. C. a avut frumoasa inspirațiune de a deschide în București o școală de bucatărie superioară celei din Iași. După cit ne reamintim, Ministerul de instrucțiune promisese tot concursul.

Ce s'a făcut cu școala de bucatărie? Oare nu e de căutat un mai desăvîrșit succes acolo?..

Noi nu suntem așa de rău creșeuți ca nefericitul prinț al Danemarcei... Noi nu suntem ea Hamlet și nu strigăm ea dînsul:

— La minăstire!

Ci... noi suntem un umil din bieții „locuitorii din Bacău“ și întrebăm eu resemnare:

— Ce s'a făcut școala de bucatărie?!

That is the question!

Nastratin

Ploești

Iată începutul discursului pe care l'a tipărit nea Stănică Blegeanu pentru întrunirea din R.-Sarat:

„Cetățenii Rimniceni Sarati!

„Toate sbirciturile pielii pungilor de «banii se distrug printr'un bilet de lotărie...“

Fiînd-că veni vorba de R.-Sarat imi amintesc că d. Vespasian Pella a anunțat aci (în Ploesci) o conferință. Noi care cunoaștem această *vespe* după *pellea* în care ne-a n'țepat, sfătuim pe Ploesceni că va fi vaî de *pellea* lor dacă nu'l vor goni mai înainte de a sosi la *ospell*. Un alt conferențiar ce se anunță cu litere bastarde e d. profesor Vintul din București. El, asta e mai ceva *mișto!* Vîno dragă Vintule, bate necurmat drumurile șoseluite ale pacienței țări, bate-i orașele... tu care bați așa de bine cîmpii! Apropo de asta o mare domnișoară romină imi spunea eri confidențial:

Te miri că Vintu-i fără rost

Acum în cel mai mare post?

Dimpotrivă chiar doctorii spun că fașolea... dar mai bine aliovar.

Ghiță Ghirardin.

Constanța

O MICA EXPLICAȚIE

— Tragi-comedie-bufă, autentică și fără clinice —

ACTUL I

(Acțiunea se petrece în cabinetul d-lui Director al Teatrului Național. D. Sub-Director M. P. M. citește o piesă originală).

P. Vulcan. (cu un balot de hirtie în brațe, cu un aer măreț, intră în scenă) Dominule Director ați comis o capod'operă originală de caractere cu cintece, pe care sunt sigur că o veți primi. E ceva genial și de acum nici Dumas, nici Shakespeare nu mi se mai pot împotrivi cu mărgăliturile lor. Destinasesm •Duelul• meu, scenei unui mare teatru străin, dar mindria națională mă face să vă dau d-v. acest giuvaer.

D-I M. P. M. (sub-director) Sunt măgulit de atenția ce ne-ați dat-o, imi veți permite însă să ațesc opera d-v.

P. Vulcan. (foarte convins) Cred că nici nu mai e nevoie, și numai răsfoind comedia mea, azi chiar veți ordona punerea ei în repetiție. (a parte) Mă retrag, sint sigur de reușită!

D-I M. P. M. (singur, citește «Duelul»):

«Așa unchiule și acum
Putem zice cu toții bum
lui, ui, uși și tra la la
Unchiule nu este așa?»

(pausă, cască lung)

Atends ma cheré...

(pausă, doarme lun).

ACTUL II

— Acelaș decor. — După două zile —

P. Vulcan. (radios) Sint incredințat de reușita mea și am venit să primesc laudele cuvenite.

D-I M. P. M. (ironic) Meritați laude!.. Ați reușit să redați într-o limbă încurcată, situații și mai încurcate și neînțelese. Sinteți unic în felul d-voastră.

P. Vulcan. Nu m'am indoit nici o clipă d'asta.

D-I M. P. M. Comedia d-v. este primită cu o condițiune.

P. Vulcan. (nerăbdător) Anume?

D-I M. P. M. (ff. ironic) Să explicați d-v. publicului ce însemnează cuvintele: «Atends ma cheré que je te, etc.» pe care le zice Margareta în actul II.

Vulcan. (desamăgît, cu părul rului, scoboară treptele ocărlind) Mișei, prolanî, pigmei, neputincioși, etc.

— Cortina —

P. S. Un an după această lovitură «Duelul» s'a jucat la «Elpis» cu un succes dezastruos.

Pin D'Ar

Poșta mea. — Tile-contră-mestereș. Pentru ultima oară.

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

Din lista trecută lei 89 bani 40.

Au mai subscris:

Niculae Simionescu, Mihai Stănculescu, Ion Corafa, Vasile Popovici, Tache Manicătide, Niculae Mărculescu, Al. Eacovache, I. Popovici, Maior Ponici, Dr. Bărzănescu, Diaconescu, Petre Mișoșef, Atanasie Rainof, R. Radef, (Republica Capato), Hristodolu Capato, Foti Peristropulo, Ilie Asimacopulo, Vasile Asimacopulo, I. P. Mavrojani, C. Savopulo, I. Xantopulo, A. Benderly, G. Benderly, A. Logaridy, H. Logaridy, A. Cosma, Iosif Aslan, Ștefan Rainof, Corteza Radef, Elena Hagi Stoian, Protopopu Rădulescu, Părintele David, Inginer V. Ionescu, Vasile Mastero, G. Grigoriu, Ilie Grigoriu, G. Tătaru, Mormoceanu, G. Cîmburu, D. Bărbulescu, Niță Filip, Christea Georgescu, A. De-

lădecima, Ion Sântu, G. Zottu, d-na și d-nu E. Constantinescu, N. Bărbulescu, d-na și d. I. Nedoviceanu, d-na și d. Ion Bănescu, d-na și d. Guță Teodorescu, d-na și d. C. Orăscu, d-na și d. Mălinescu, d-na și d. N. Mirodot, d-na și d. Leon Theiler, d-na și d. maior L. Engherlim, d-na și d. maior Dumitriu, d-na și d. căpitan Conta, d-na și d. căpitan Neicu, d-na și d. căpitan Verescu, d-na și d. căpitan Lăpușeanu, d-na și d. locot. Năsturel, d-na și d. I-t. Băleanu, d-na și d. sub-locot. Ionescu Miu, maior Anastasiu, maior Negreanu, căpitan M. Popescu, căpitan Chiriac, căpitan Dimitrescu, căpitan Castris, căpitan Barbu Băleanu, căpit. Botan, căpitan Focșa, căpitan Ciudin, căpitan Popescu, căpitan Marin Ionescu, căp. Sterjan, căpitan Cazacincu, căpitan Mărgineanu cu 9 marinari, I-t. P. Georgescu cu 9 marinari, locot. Zizi Cantacuzino, locot. Chirițescu, locot. Sion, locot. I. Gheorghiu, s-lt. Manolescu, s-lt. I. Manolescu, s-lt. St. Rozescu, s-lt. C. Rozescu, s-lt. Lazu, s-lt. Antonescu, s-lt. Unanian, s-locot. Iordăchescu, Mich. Popescu, Nic. Popescu, I. Vardala, Jac Ciprut, S. Löwenton, I. Mondauer, M. Vlasi, Pretorian, Theodorescu, St. Vlădoianu, Dr. Sadoveanu, Ionel Sadoveanu, Dr. Mihăilescu Brăila, Ticu Mihăilescu, Didina Mihăilescu, locot. Codrescu, A. Magrin, Simion Petrescu, G. Dumitrescu, Diaconu Popescu, C. Teodoru, Axente Negrea, d-na și d. Niculăe Rigani, d-na și d. G. Solacolu, d-na și d. M. Coieiu, d-na și d-nu Isac Mavon, Traian, Luisa, Margareta, Miltiadi și Traian T. Fortun, Ion Roman, Alex. Beleik, Al. Malcoei Petrescu, M. Ștefănescu, C. Moisiu, M. Oromulo, D. Bănescu, A. Păunescu, M. Frimu, T. G. Dabo, P. Ciorapci, E. Olteanu, S. Șandramescu, Niță Constantin, D. Brișceag, Nic. Piscocî, Ilie Veveriță, M. Bucălatu, M. Calopedache.

Maria Mendonide, Stavras Mendonide, Sofița Nebunatea, Const. St. Popescu, A. Wittner, G. D. Pintilie, M. Dumitrescu, V. R. Mateescu, Camelia I. Hagiescu, Iosef Hagiescu, I. L. Cojocăreanu, Beizadea Călin, Bunica Beizadelei, Ionescu Gheorghe dublu, Er. Popescu, Ecaterina Popescu, Emil Popescu, Eugenia Popescu, George Popescu, Elisa Popescu, Ștefan Ionescu, Paul Ionescu, Mariora Ionescu, Alexandru Ionescu, George Bulgărescu, Adelaida Bulgărescu, Elena Ionescu, Emil Libert, Puiu Libert, Costică Bulgărescu, Elena Tomoroveanu, George Tomoroveanu, Nae de la Cooperativa, Murnuri, Duminiuri, Const. Tirman, Elena C. Tirman, Ilie Bogdan, George Rădulescu, Angela S., Lucrèce H. M., Al. Drăghiceanu, Zoe Drăghiceanu, G. Giugulescu, Costel Ionescu, D-na G. Demetrescu, G. Demetrescu, Haim Löbel, I. Löbel, R. Covalschi, N. Teodorescu, G. Dușescu, G. C. Nicolescu, Manternod, F. Risddorfer, D. Ionescu, P. B. Alexandrescu, Al. N. Voiculescu, I. Ionescu, T. Carcalechi, O. Heintze, I. Jianu, V. N. Burgele-Fălticeni, David Petrescu-Iazu, Victor Mocanu, Ghiță din 12, Aurelian V. Costin, Aneta C. Ionescu, N. Filipescu, J. J., Budicof, V. Bossie, D. Gall, Subillă, Romeo de tois fleury, S. Grünberg, Nicolo Tremolo, Contele Berlesci, Născănu I., Cochimides,

Vasile, Jean B. Jean, Elevu, Mitică, N. Pu-giuculescu, Dascăluș, Aloman, Adolf Capu-ținăr, G. Gavrescu, Episcopul de Slatina, Mircea Gogoasă, Sabelico Reteveș, Anica, Șvabson, Lazăr, Baletista, Cărpălăbescu, Georgescu, C. Mazilitu, Nicu C. Gogoșe, Știucă, Congestionatu, Victor Tirbușon, C. Spulberatu, Contele, Radu, Kubelik romă-nul, Mihăiță Aurescu, C. Massion, Ticu Nae, Caesar Dristoreanu, Ex nepot de ex ministru, A. Janos, Demoazela, Poetul, Român get beget coada talmudului, Demetrescu Aurelius, Galus, Barbus, Roșu N. (tata), Climescu, S. Vălianu, Kock, Pontevedro, Dim. Petrescu-Ferbinți (p. vie), Paulina Georg. El. George-scu, Vatica Georgescu, Cleopatra Georgescu Gorică Georgescu, Amalia Nagy, Marioara Nagy, Vatica Gavrilescu-Slatina, 50 de funcționari ai administrației centrale a Prin-cipelui Barbu-Știrbei (Buftea), C. C. Arion, Scarlat Arion, Iliuță, Marioara, Jeny, Ana, E. Basilescu, Ionel Basilescu, Cecilia Basi-lescu, A. I. Basilescu, Farmacistul Livoschi, Ticu cu Tica lui, Angelina Ciuntescu, Ma-ria Ciuntescu, Sub-locot. A. Ciuntescu, Ba-ritonul Petrescu din Craiova, I. B. Alexan-drescu, Dușescu Ion al mic, A. Damianoff, C. Neamțu, Pin D'Ar, Mișu, Miron, Marine-scu-Barbaroză, Manura-Port, Cristofor V., Șerban N., Ghimpoș Gheorghe, Buisson Ro-land, Mira Gestorum, Grigore A. Macri, Oc-tavian A. Macri, Teian A. Macri, Felică A. Macri, Șoficia Georgescu, O țicnită, Altă țic-nită, Casto și Cielu de Lamermor-colabora-tor la Zeflemeaua, R. Didiadov, Capni și Ma-nigher, Nerișius, Ionel Agăpeanu, Aleco Millo, Sigon, Corneliu Moldovanu ziarist, Kenavela, Stilpu de la Fintinele, Ferent Roman, V. G. Cupru-colaborator la Romînia Muncitoare, Sarafoff Brociner, Aleco Ra-portor, Tăzloanu, Ionescu-Vișina, Faivoelok Șlepinkar, Omer Pitis, Marița Beizadea, Mi-halache Tomoroveanu, I. Șteflea, S. Culiannu, Mihalache Ruse, comuna Afumați, Ilfov.

Total lei 110 bani 65.

* * *

Din cauză că la 13 Martie s'a anunțat că va cînta la Teatrul Național baritonul Po-povici, d. I. Brezeanu a fost nevoit să și a-mine reprezentația sa de beneficiu.

Avarul se va juca la 3 Aprilie, irevocabil.

Pînă la această dată, deci, subscripția pentru decorația și vicia lui Brezeanu rămîne deschisă.

Poftiți, doamnelor și domnilor, numai cînei parale!

Plata 'n rate nu e admisă.

A apărut volumul:

AHTURI și OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o pre-față de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

În București se găsește de vînzare la: «L'In-dépendance Roumaine», la librăriile Socce Alcalay și la autor.

M. W. ITTNER Budapesta, Váci-utca 9	M. W. ITTNER Budapesta, Váci-utca 9
TRAGEREA CLASA I-a Termenul de comanda este până la 23 Martie st.v. 5 April. st.n. 1902	TRAGEREA CLASA I-a Prețurile sînt : $\frac{1}{4}$ Los, Lei 3.15 $\frac{1}{2}$ " " 6.30 $\frac{1}{1}$ Los Lei 12.60
SUB CONTROLUL STATULUI UNGAR MARE LOTERIE BĂNEASCĂ 6 TRAGERI. — Fie-care al dollea LOS trebuie să cîștige Cîștiguri în valoare totală de :	
TREI-SPRE-ZECE MILIOANE 160.000 COROANE SAU CINCI-SPRE-ZECE MILIÓNE LEI COMPTANT	
Cîștigul principal în șansa cea mai favorabilă BANI NUMERAR 1.000.000 KOROANE sau 1.100.000 lei	
Prețurile sînt : TRAGEREA CLASA I $\frac{1}{4}$ Los, Lei 3.15 $\frac{1}{2}$ " " 6.30 $\frac{1}{1}$ " " 12.60 M. W. ITTNER Budapesta, Váci-utca, 9	Sp. I de koroane 600.000, 400.000, 200.000, 2 à 100.000, 1 à 90.000, 80.000, 70.000, 2 à 60.000, 1 à 40.000, 5 à 30.000, 10 à 25.000, 7 à 20.000, 3 à 15.000 31 à 10 mil

Fie-care comandă se efectuează imediat. Comandele se
 pot face prin mandate postale, sau prin bilete
 de banca în scrisori recomandate
A se observa bine adresa mea
M. W. ITTNER
 BUDAPESTA
 Váci-utca 9

S'A PUS IN CONSUMAȚIUNE
VINURI DIN RECOLTA NOUA
DIN VIILE
ȘTIRBEY (DRĂGĂȘANI)
75 BANI BUTELIA

VINURI ALBE ȘI NEGRE
 DIN DIFERITE RECOLTE
 Tămâioasă, Pelin, Rachiü, Urdă și
 Cremă de Buftea, Unt, Făină, Griș, Mălaiü,
 Miere în faguri și liquidă,
 Pește, etc.

VIZITAȚI DECI
MARELE DEPOU
 DIN CALEA VICTORIEI

unde toate mărfurile mai sus enumerate se
 vînd pe **PREȚURI MAI MULT DE CÂT**
MODESTE comparativ cu calitatea
 lor superioară

MUȘTAR **DIAFAN**
 ȘI CU **MUȘULEȚ**
 DIN FABRICA DE LA FILARET
STAICOVICI
 De vînzare la tóte magazinele principale
 DEPOSITUL GENERAL
 Depoul de conserve : **STAICOVICI**
 STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE A. POPOVICI
 Doctor în drept, fost magistrat
ADVOCAT
 Bucuresci Romană, 51.

MEDALIA DE ARGINT
 CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ
 Produselor farmaceutice
ROMÂNE
 LA EXPOZIȚIA DIN PARIS
 1900

FARMACIA
A. ALTÂN
 FURNISORUL
 Curței Princiare
 STRADA BATIȘTE
 BUCURESCI

OVULE SI SUPOSITOARE
 DE
GLICERINA SOLIDIFICATA
 (singurele aprobate de cons. sanitar superior)

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ
 PENTRU
OXIGEN
LABORATOR SPECIAL
 PENTRU
 — ANALISE DE URINA —

DUPA TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPA CONCERTE, TOATĂ LUMEA IȘI DĂ
„RENDEZ-VOUS”
 LA
BERARIA
COOPERATIVA
 — PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvînt, căci: excelentele mîncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate
 superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului
 acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.

BUCUREȘTI, — TIPOGRAFIA «SPERANȚA» STRADA BISERCA ENEI NO. 4, (VIȘ-A-VIS DE BAIA CENTRALĂ)